

له نیوان سالانی (۱۹۳۷-۱۹۳۸) دا شاعیر شیعره‌کانی خۆی له ناو هه‌موو چینه‌کانی میلله‌تی کورد بلاوکردوونه‌ته‌وه، به‌تایبه‌تی له نیو شاگردەکانی (فه‌قییه‌کانی) مزگه‌وت و قوتابیه‌کانی قوتابخانه، له‌وکاته‌ی بیوو به مامۆستا له‌قوتابخانه‌ی (ئیندیوارئ). ئەو شیعرانه‌ش به‌به‌رگیکی نوێ و به‌کیشیکێ سهریه‌ست دارپێژابوون.

بێگومان هه‌موو تازه‌گه‌رییه‌ک له‌هه‌ر شیوه‌یه‌کی ژياندا بێ له سهره‌تا‌دا تووشی گله‌و گازانده‌ی زۆر ده‌بێت، قه‌دری جانیش وه‌ک به‌کێک له‌پێش‌ه‌وانی تازه‌گه‌ری و خاوه‌ن قوتابخانه‌یه‌کی تازه‌ی شیعر، تووشی ئەم گله‌و تانانه‌ بووه، له‌م باره‌یه‌وه، شاعیری ناوداری کورد سه‌بری بۆتانی (۱۹۲۵-۱۹۹۸) ده‌مه‌قالیه‌کی نیوان قه‌دری جان و فه‌قییه‌کمان بۆ ده‌گێرێته‌وه‌و ده‌لێت: «رۆژێکیان فه‌قییه‌ک هاته‌له‌ی قه‌دری جان و پێی گوت: «توخوا قه‌دری ئەفه‌ندی ئەمه‌ چی بوو؟ چ نووسینیکی بوو؟ له‌گه‌ڵ شیعره‌کانی جگه‌رخوین و ئەحمه‌د نامی بۆ ئیمه‌ت نارده‌بوو؟» قه‌دری جان گوتی: «ئەویش شیعره، شیعرێ نوێیه، هی منه، من به‌م شیوه‌یه شیعر ده‌نووسم، بۆ چیه‌ته‌ی؟ تۆ چۆنی ده‌بینی فه‌قیی ده‌لال؟» فه‌قییش گوتی ئە‌ی بۆچی ناوی خۆت له‌سه‌ر نه‌نووسیبوو؟ یان تۆش باوه‌رت پێ نییه؟ خوا وه‌کیلی تۆی سه‌یدا به‌کێک گوتی: ئەمه‌ شیعرێ منداڵانه، به‌کێکی دیکه‌ ده‌یگوت ئەمه‌ به‌که‌م جاره شیعرێ بێ لێوولوت بێنم، به‌کێکی دی گوتی ئەمه‌ پێشیل کردنی شیعره، هه‌ندێکی دیکه‌ ده‌یان گوت: مخابن ئەو کاغه‌زه‌ی که له‌سه‌ری نووسراوه، له‌ ناویاندا هه‌بوون ده‌یانگوت ئەو ده‌سته

بشکێ که نووسیویه تی، ته نیا دووکهس گوتیان: «به راستی به گوتننن خو خوهش. به لام خۆزگه شیعر بوايه!!». قه دری جان ره حمه تی پیکه نی و وتی: «کورۆ بابۆ سترانین ئیمهش بهم شیویهن ما سترانین مه چاوانن؟ خۆتان شاش مه کهن...».^(۶)

لیره دا قه دری جان ویستوویه تی هزرو بیره کانی خۆی به هۆی شیعره وه له نیو چینی رۆشنبیرانی کورد بلاویکاته وه بۆیه، (توما بوا) ش له سه ر ئه م بابه ته ده دویت و ده لیت: «قه دری جان له ریگای بابه ته کانیه وه، ریگای بۆ خۆینه رانی خوش ده کرد، که بییری نوێ وهر بگرن».^(۷)

شاعیر جیگایه کی به رزوگرنگی له ناو ئه ده بیاتی کوردیدا، گرتووه، ههروه ها ده توانین بلین قه دری جان پیش هه قاله کانی شیعر نوێ نووسیوه، که له هه قبه یهینیکدا، شاعیری ناوداری کورد ماموستا گۆران دان به و راستیه ده نی، ههروه کو ده لیت: «کاتی من و شیخ نووری و ره شید نه جیب ئه م جوهره شیعره مان ده نووسی، ئیتر من به ته نیا به کۆششی ئه وان نه وه ستام و وه زنی هه بجائیشم وه رگرت و به کارم هیناوه، هه ر له و کاته شا له سوریا کامه ران به درخان و قه دری جان له رووی هه ستیکی نه ته وایه تییه وه هه لبه ستی هه بجاییان دانه ناو له گۆقاری (هاوار) دا، بلاویان

۶- سه بری بۆتانی، جگه رخوین ل عیراقی، گ: نووسه ری کورد، ژ ۶، ۱۹۸۸، ل ۱۷۲.

۷- توما بوا، مع الاکراد، ت: آواز زنگنه، مطبعة دار الجاحظ، بغداد، ۱۹۷۵، ص ۱۵۵.

ئەكردەوه»^(۸). ئەمەش بەلگەبەكی تره بۆ سهلماندى قسهكانمان كه شاعیر له مهیدانى تازه كردهوهی ههلبهستی كوردی چ له رووی ناوهپرۆك چ له رووی فۆرم و تهكنیک و زمانهوه بهیهكیک له رابهرانى نوێ كردهوهی شیعری كوردی دادهنریت. رۆژههلاتناسی فهپهنسی (رۆژی لیسكو)ش دهلیت: «ئوهی تایبهته بهلایهنی نوێ كردهوهی شیعری كوردی له رووی شیوازو ناوهپرۆك و زمانهوه، دهتوانین بلیین قهدری جانیش هاوشانه لهگهڵ ههرسی شاعیری كورد (شییخ نووری و پیرهمیرد و گۆران)»^(۹) ههروهها دهیپ و تهكهی رهوشهه بهدرخانیش لهبیر نهكهین كهدهلیت: «قهدری جان خویندنهگهههكا نوێ یا دانای د شیعرا كوردی دا»^(۱۰).

له پێشهوه ئاماژهمان به شیعریکی شاعیر كرد به ناوی «بهگنی ئاخزهمان» لهم شیعرهدا، ههسوو ئه و داب و نهريتانهی كه كۆمهلگای كوردهواری پێوهیان پابهندبوو دهخاته ژیر نهشتهری رهخنهوه، (ادریس محمد علی)یش دهلیت: «قهدری جان كه زانی بهكارهینانی شیوازه كۆنهكان لهگهڵ ناوهپرۆك شتیکی نهگونجاوهو لهتوانای شیوازه كۆنهكاندا نییه گوزارشتیکی تهواو و پر بهپێستی خۆی لهخهمی زهحمهت كیشان و ناخوشییهكانی مرۆقی هاوچهرخ

۸- عبدالرزاق بیمار، دانیشتنیک: لگهت گڈران دا، ك: بقیان، ژ: ۲، ۱۹۷۰، ج ۳.

۹- د. كمال معروف، الحركه التجديديه في الشعر الكردي الحديث، سوید، ۱۹۹۸، ص ۲۴۶.

۱۰- ادريس چهلکی، دیدارهك دگهڵ رهوشهه بهدرخان، ر: بوتان، ژ: ۴، ۱۹۹۱.

بکات، له نیتو گۆرانکار بییه کانی سه‌رده می سۆسیالیستیدا، بۆیه
بیری له وه کرده وه که شیوازی شیعریش بگۆریت بۆ ئه وهی له گه‌ل
ناوه‌رۆکی نویدا بگۆنچێ، له بهر ئه وه له سه‌ر شیوازی گۆرانی کوردی
شیعری نووسی»^(۱۱) هه‌روه‌کو له پێشه‌وه‌ش دیارمان کرد که شاعیر
له‌گه‌ته‌کانی خۆیدا، ئاماژه‌ی به‌م چه‌نده‌ کردووه. جگه‌ له‌مه‌ش
دێره‌کانی له‌سه‌ر ده‌نگه‌کان دابه‌ش کردووه و له‌م کاره‌یدا سه‌رکه‌وتنی
به‌ده‌ست هێناوه، هه‌روه‌کو له‌ شعریکی به‌ ناوی (به‌گی ئاخ‌ر
زه‌مان) دا ده‌رده‌که‌وت.

۱۱- ادريس محمد علي، الذکری التاسعة لرحیل قدریجان جریده: العراق،
العدد ۱۶۷۴، ۱۹۸۱.

قەدرى جان و گۆقارى ھاوار

گۆقارى (ھاوار) خونچەيەكى قەشەنگى دىكەي بنەمالەي بەدرخانايەكانە، كە زۆر بە دىلسۆزى ئەركەكانى خويانىيان راپەراندوۋە شوتىن پەنجەيان لە زۆر بواری كوردايەتيدا ديارە، لەبەر ئەوەي بەرندى خەباتيان كرددوۋە ھونەر و كۆلتوورى كوردىيان ژياندۆتەوۋە بايەختكى ئىكجار گەورەيان بەم لايەنانە داۋە، لەسەر ئەم چەندەش زۆر ھەنگاۋى پيروزيان ھاويشتوۋە، ۋەك: دەرکردنى چەندىن رۆژنامە و گۆقار بەزمانى كوردى و زمانەكانى ترى بىگانە، لەمەشدا خزمەتتىكى بىن پايانىيان بەگەلەكەيان كرددوۋە، يەك لە ۱۹۳۲ لە شام بلاويان دەرکردەو، ئەم گۆقارە رۆژتتىكى بەرچاۋى لەبەرەو پيش بردن و ژياندەوۋەي كۆلتوورى گەلەكەمان ھەبوۋە، كەبىوۋە زەويىيەك بۆ چاندنى تۆۋى شىعرو چىرۆك و پەخشانى ئەو چاخانە، ھەر بۆيە رۆمان نووسى ھېژا (محمد ئوزۇن) دەلەيت: «ئەگەر ئەم گۆقارە نەبوايە دەبا ئىستا فاتىحە بۆ كرمانجى بخوتىن». (۱)

ئەم گۆقارە توانى سنوورە پارچە پارچە كراۋەكانى كوردستان بىەزىنەيت و خۆي بگەتتە بەردەرگاي ھەموو نووسەرەيك و رۆشنىرەيكى ئەو سەردەمەي كوردستان، لە ھەموو پارچەكاندا

۱- ادیب نادر، بین البارزانی و قدریجان، مجلة (مەتین) العدد: ۳۰، دھوك ۱۹۹۴، ص ۷.

ههندی لهو زاناو رۆشنبیرانهش وهک: (گۆران، ئەنوەر مائی، عەبدوخلالق ئەسیری، جگەرخواپین، حوسین حوزنی موکریانی... تاد). بۆیه دهتوانین بهگۆڤاری (یهک پارچهی کوردستانی مهزن) ناوی بیهین. ئەم گۆڤارهش تا رادهیهک لهسیاسهت دووربووه بهلگهش بۆ ئەمه ئەو وتارهی جهلادهت عالی بهدرخانه که بهناوی (ئارمانج، ئاواپیی خهبات نقیساندنا هاواری) که لهمهڕ ئارمانج و بلاوکردنهوهی هاوار له ژماره‌ی (١) ی گۆڤارهکه‌دا بلاوی کردوونهوه واته، له گۆڤاری (هاوار) وهک ده‌لێت: «هاوار ژ نه‌ا پێشه ب هه‌ر تشتی کو کوردان و کوردایه‌تی پێ به‌نده‌واره، دی مژوول بیه، تنی سیاسهت ژێ دووره، خوه نا ئیخه سیاسه‌تی». (٢)

شاعیریش به‌کیک بوو له قوتابیه‌کانی قوتابخانه‌ی «هاوار» که پشتگیرییه‌کی ته‌واوی له میر جه‌لادهت به‌درخان کردووه بۆ ده‌کردنی ئەم گۆڤاره‌و له‌به‌کاره‌ینانی ئەلفبای پیتی لاتینیدا (فه‌رات جه‌وه‌ری) له‌م باره‌یه‌وه ده‌لێت: «قه‌دری جانی بازداپی ژێ گه‌هیشته‌بو جه‌لادهت به‌گ و دگۆڤارا وی ده‌یه‌ک ژ نقیسه‌کارین به‌رده‌وام بوو» (٣). گۆڤاری هاواریش ئاماژه به‌م چهنده‌ه‌کات، و ده‌لێت:

شه‌هله‌وه‌ندی سواری

خۆرتی منی ل کاری

٢- جه‌لادهت به‌درخان، ئارمانج، ئاواپیی خه‌بات و نقیساندنا هاواری، گ:

هاوار، ژ: ١، شام، ١٩٣٢، ل ١. (لاتینی)

٣- فه‌رات جه‌وه‌ری، کولتور هونه‌رو ئەده‌بیات، نووده‌م، سنۆکهۆلم، ١٩٩٦، ل ١٠٣. (لاتینی).

هەرچەند دووری و چووی
نووخوریی من لی تویی (٤)

ئەم بلیمەتە ھەموو توانای خۆی خستۆتە گەر بۆ ئەوەی ئەم
گۆقارە زیاتر بەرەو پێشەوہ بچیت. ھەر وہا شارەزایانە خۆی
خستۆتە قوولایی دەریای ئەدەبیاتی کوردی بۆ ئەوەی
مەلەوانییەکی بیگەبەنیتە ئاستیکی زۆر بەرز کەبتوانیت ھەموو
شەپۆلەکانی ئەم دەریایە بەرفراوانە بپریت و لە ھەموو لایەنەکانی
شارەزایی پەیدا بکات، بۆیە ئەگەر لە گۆقاری «ھاوار» رامینین
دەبینین شاعیر زۆریە ھەر زۆری بەرھەمەکانی لەم گۆقارەدا
بلاوکردۆتەوہ، کە لە کۆی «٥٧» ژمارەدا لە «٢٢» ژمارە بەشداری
کردوہ، تەنانەت ھەندێ جار لەیەک ژمارەدا دوو یان سێ بابەتی
بەبەرچاو دەکەون، ئەمەش لیھاتووی و بلیمەتی ئەم کەلە
شاعیرەمان بۆ دەردەخات، بۆیە گۆقاری «ھاوار» ییش
لەبەر لیھاتوویی ئەو وەک کوری خۆی داناوہ، جگە لەمەش بە
تازەگەر و نوێ خوری ناوی دەبات. بەلگەش بۆ ئەمە ئەو پارچە
شیعریە کە بە ناوی «جوھابا دایکی»^(*) پێشکەشی شاعیر
کراوہ و بە جوانترین پەیقی کوردی ھۆنراوہتەوہ، کە تییدا ستایشی
شاعیر و بابەتە بەپیتزەکانی دەکات. ئەمە ی خوارەوہش چەند
کۆپلەیکە ھەلبەستەکە یە:

٤- ھاوار، جوھابا دایکی، گ: ھاوار، ژ: ١٨، شام، ١٩٣٣، ٣١.

(لاتینی)

* ئەم شیعریە بەناوی (ھاوار) بلاوئۆتەوہ، بەلام ھی جەلادەت بەدرخانە، جگە
لەمەش ئەم پارچە شیعریە لە دیوانەکی (وہرە دۆتنام) دا بەرچاو دەکەوێت.

قه درى، قه درى جانى من
 كوركى من، چاڤى من
 نڤيسارا ته گها
 خواهش مقام و پر بها
 هيرى زيزه ب كوله
 خواهش بهنه نه و سورگوله
 هم دهنگه، هم لاژيه
 خوش كه لامه، بيژيه
 تاكو ده گاته:
 كوردمانجيه كه خوه رويه
 شوكرى مه كه گه زويه
 ب خاترى ته كورى من
 ب ته فه يه دلى من (۵)

كاتى قه درى جان چاوى بهم هه لبه سته ده كه ويت، خوى پى
 راناگيريت و ده ست ده داته خامه كه ي و به هه لبه ستيكى ريك و
 پيك به ناوى (جوها با لاوانى ل دييا هاوارى) وه لامى داىكى
 (هاوار) ده داته وه ده ليت:

دادى! دادى، هاوارى
 روما، نان ژ بهر خوارى
 گه له كى نه ز كينف خواهش بووم

۵- هه مان سه رچاوه ي پيشوو، ل ۳.

ژ بهر ته پرسيارئ
څيگاف حالئ من قه نجه
ئهف ئهرد ژ من ره گه نجه
تاكو ده گاته:

ئهز بيمه سهر فکرا خوه،
گوئن و ئارمانجا خوه
بهنامن پر فرهه بوو
ب گوئنين دييا خوه^(۶)

هه لبه ته خوشه ويستيبه کي بي پايان له نيوان گوڅاري هاوار و
شاعير هه بووه، له بهر ئه وه ناتوانين گوڅاري هاوارو شاعير له يه کتر
جيا بکه ينه وه، کاتي ده لئين هاوار و اته؛ قه دري جان پيچه و انه که شي
ههر راسته.

۶- قه دري جان، جوهابا لاواني ل دييا هاواري، گ: هاوار، ژ: ۲۰، شام
۱۹۳۳، ل ۱۱. (لاتيني)

بیری نهنه وایه تی لای شاعیر

له باره ی ههستی نه ته وایه تی لای شاعیر دکتور عیزه دین مستهفا ره سوول ده لیت: «من و قه دری جان له به غدا بووین، که به سه فه ر هاتبوو، بو به غدا پیاسه بیگمان کرد بو سه ر پردی (الاحرار)، ههروه ها (پردی شه هیدانیشی پی ده لیتن. ئا. ع.)، که ده که ویته سه ر رووباری دیجله، له کاتیکا وه ستا بووین له سه ر پرده که ته ماشای ئاوه که مان ده کرد، له دو انیکدا قه دری جان گوتی: (کاک عیزه دین ده زانی ئه م رووباره، رووباری کوردانه) منیش گوتم: چون ئه مه رووباری کوردانه، له وه لامدا گوتی: (ئه م رووباره سه رچاوه که ی له گوندی ئیمه که ناوی (دیرک) هه لده قوولیت، واته کوردستانی باکوور که له هه ره تی مندالیدا زور جار چوممه ته سه ر سه رچاوه که ی)». (۱)

له به ر رو شنایی ئه م ده رپرینه دا، ئه گه ر چاویک به به ره مه کانی دا بخشینین، جا چ به شیعره کانی یا خود چیرۆکه کانی یان هه ر نووسینیکی، ههستی نه ته وایه تی له و بابه تانه رهنگده داته وه، که له لای شاعیر لایه نیکی هه ره دیاری ژبانی بووه، کاریکی ئه وتوی له سه ر به ره مه شیعره کانی کردووه، که شوینیکی تایبه تی یان له م بواره داو له میژووی ئه ده بی میلله ته که ماندا گرتووه، بو ئه م

۱- ئه م گوته یه م له برای به ریتز: «م. به کر شاکر کاروانی» وه رگرتووه، ههروه ها ماموستا (عبدالصمد دۆسکی) ش ئه م ده رپرینه ی بو من گیترا یه وه. که گوتی له کاتی قوتایی بووین له قوونای به کالۆریۆس له زانکۆ د. عیزه دین مستهفا ره سوول بو ئیمه ی گیترا یه وه.